

Anders Bording: Fødselsdagsdigt til Frederik 3

Frydeskrig

over

den stormægtiste og højbårne

fyrste og herre

Kong

Frederik

den tredje,

hans kongelige majestæt,

der efter stændernes hjertelige ønske og ensstemmige begæring [ønske]/ sit

rige Danmark til et evigt

arverige

med kongelige *ceremonier* og ære / antog.

Printet i København

af Christen Jensen V. *academ.* [akademiker, dvs. en der som minimum er student eller evt. har læst på universitetet] Bogtrykker.

År 1660.

Op fama [?] snart op hastelig

Al jorden om at synge.

Lad din basun med frydeskrig

og glædsens løsen [signal] klinge.

En tid så glad

en dag så klar

ret aldrig før har været

Som højen himmel nu selv har

vor Cimberland [betegnelse for Jylland/Danmark, baseret på forestillingen om at det hos romerne omtalte folk 'kimbrenne' skulle komme herfra] beskæret [tildelt, givet].

Vor velfærds ringe gnist så brat var sluct [slukket] og slet udgangen:

Vor søde friheds dyre skat

så nær var bleven fangen

Altingist [alting] sig tilsyne lod
til undergang at lude [hælde, bøje]
den ganske verden havde troet
det var med os slet ude.

Men al ulykkens tyrani
er nu af landet dreven
Vor ædle frihed - jo så fri
som den var før, er bleven
Vor fælles velfærd herlig står
i blomster allerede
Hvad gælder det
al Norden får
i sin tid der af glæde.

Næst [næstefter] Gud - oh daner koning [konge], vi
det dig har til at skrive
Du som en fader stod os bi
du holdt os i live.
Dit heltemod var vores skjold
din hånd vor sværd og lanse
din tapperhed var vores vold
din fyrrighed [lidenskabelighed] vor skanse.
Hvor nød og fare syntes størst
og mandom var at prøve
der der var du selv aller først
og stride som en løve.

Hvor mangt et øje overløb
af frygt med glæde blandet:
En konge var for dyrt et køb

du vilde dog ej andet.

Os isnede vort hjerte blod

Os styrled [?] hår om hovedet

Sig kunne snart dit kæmpemod

for yderlig udvoffvit [? udvovet]

Ak om dig havde

som jeg her

for ingen ting tør nævne!

Vi havde været en og hver

til døden straks opskrevne.

Men den almægtig himmels magt

tilbørligen vi neje [bukker os, bøjer os for]

Som for din højhed holdte vagt

og tog alt ondt af veje.

Dit kongelig eksempel drev

og hver mand modig gjorde

så den vel og [også] en krigsmand blev

som før ej knystit [hoste, lavmælt latter] turde.

Hvo [hvem] kunne der tilbage stå?

Hvo [hvem] ville der sig trykke?

Hvor kongen selv for an at gå

sig ikke lod fortykke [mishage, ærgre]. Hvo [hvem] ville sig den mindste blund

på vagten sin forlove?

Når kongen selv gik hver nat rundt

og ville sjældent sove.

Du selv os lærte nat og dag

at døje kuld[e] og tørke
den åbne himmel var dit tag
i slud
i frost
i mørke.

Lad kræsne folk om mangel ret
af stegt og sødet snakke
dit ædle hjerte nøydis [tilfredsstilles] let
du tog med os til takke.

Du tog hvad Gud og tiden gav
Ja ti gang heller ville
det fejlet selv
end smagt der af
og ladet os lijd [lide] ilde.

At slå den trodsig fjende ned
at fly [? - undgå? Modsat?] os fred og lise [lindring]

Det var din bedste rolighed
din bedste vin og spise.
O milde landsens fader
dig skal himlen belønne
det vi ej kunne[fuldt ud]
dog vi nok der påskønne.

[...]

Vi der til og [også] ubrødelig
som danske mænd tilsige
med liv og blod at hjælpe dig
og ej fra dig at vige.

Ja dersom det fornøden var
og gik så hårdt i knibe

for din skyld vi til skjorten bar
os ville selv angribe.

Den fiskerige beltis [bælts?] vand

med Øresund tillige
skal stande slet i lysen brand
før dig dit folk skal svige.

Før skal den allermindste dværg

i næven sin indklemme

al Stevens [Stevns] Klint og Bovbjerg

end vi vor ed forglemme.

Tag gylden æble

spir og sværd

tag nu din arvekrone:

Dig ønsker adel

læg og lærd

tillyke på din trone.

O ædle kongers ædler æt [slægt]

vi Gud til vidne kræve

vi mene dig af hjertet ret

og råbe kongen leve.